

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 757

гр. Благоевград, 26.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТИРИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ,
в закрито заседание на двадесет и шести юли през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Катя Сукалинска

като разгледа докладваното от Катя Сукалинска Гражданско дело №
20201200101444 по описа за 2020 година

Производството по настоящото гр.д.№1444/2020г. по описа на Окръжен
съд-Благоевград е образувано по искова молба вх.№6069/23.12.2020г.,
подадена от К. К. М., ЕГН *****, гр.Б., ул. М. №22, чрез адв.А.А.,
против П. представлявана от Главния прокурор, гр.С., бул. В. №

В исковата молба се сочи, че исковите са насочени срещу Прокуратурата на
РБ, тъй като съгласно действащото българско законодателство това е органът,
на който е вменено задължението да разследва извършването на
престъпленията, да повдига обвинения срещу извършителите на същите и да
осъществява контрол върху органите, провеждащи разследването. Наведени
са доводи за наличие на виновни и противоправни вредоносни действия и
бездействия на прокурорите при провеждане на разследването на убийството
на бащата на ищеца, които не провели обективно и своевременно разследване
на престъплението. Последното от своя страна осуетило възможността
ищецът да получи както наказателноправна, така и гражданскоправна защита
на правата си, като бъде обезщетен от прекия причинител на вредите /от
извършителя на деянието/ за претърпените от същото имуществени и
неимуществени вреди. За обезщетяване на причинените на ищеца вреди в
резултат на горепосоченото непозволено увреждане от Прокуратурата на РБ
се претендират обезщетенията, предмет на процесните искиове - претенция за
имуществени вреди в размер на 84 900 лв. за пропуснати ползи – неполучена
от ищеца средномесечна издръжка за периода от смъртта на неговия баща
/08.10.1998г./ до навършване на пълнолетие на ищеца /01.05.2013г./, както и
претенция за неимуществени вреди в размер на 84 900 лв. за претърпени в
същия времеви период от ищеца душевни болки и страдания.

Изложените в исковата молба фактически твърдения за неефективно
осъществени правомощия на прокуратурата при извършване на разследването
на конкретно престъпление, което е в причинно-следствена връзка с
претърпени вреди, ведно със заявления петитум за тяхната обезвреда чрез
присъждане на парично обезщетение, обуславят правна квалификация на
предявените искиове по чл.49 във вр. с чл.45 във вр. с чл.52 от ЗЗД /Решение
№441/01.09.2009г. по гр.д.№1406/2008г. на ВКС, II г.о.; Определение
№60771/11.11.2021г. по гр.д.№1961/2021г. на ВКС, III г.о./.

На основание чл.131 от ГПК препис от исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника за отговор и са му надлежно връчени на 09.09.2021г. В указания едномесечен срок по делото е постъпил писмен отговор от ответника, в който е направил възражение за местна неподсъдност на делото на Окръжен съд-Благоевград на основание чл.105 от ГПК – по седалище на ответника.

Във връзка с така направеното от ответника възражение за местна неподсъдност на спора на Окръжен съд-Благоевград, със свое писмено становище вх.№336/28.03.2022г. ищецът е заявил, че е предявил иска си пред Окръжен съд-Благоевград на основание чл.115, ал.1 от ГПК – по местоизвършване на деликта, доколкото неимуществените вреди били търпени от него в Благоевград.

В проведеното на 19.04.2022г. съдебно заседание в мотивите на изготвения доклад по делото съдът е приел, че прекратяването на производството пред Окръжен съд-Благоевград и изпращането му по подсъдност на Окръжен съд-Кюстендил ще доведе до ненужно забавяне на производството. Дал е възможност на ответната страна да се запознае със становището на ищеца вх. №336/28.03.2022г.

След запознаване с последното, с допълнително становище вх. №4851/05.05.2022г. ответната страна е взела отношение по доводите на ищеца за приложение на специалната местна подсъдност по чл.115 от ГПК. Заявил е, че поддържа направеното с отговора на исковата молба възражение за местна неподсъдност на основание чл.105 във вр. с чл.108, ал.1 от ГПК по седалище на ответника и е отправено искане съдът да се произнесе по същото.

Настоящият съдебен състав намира, че възражението на ответника Прокуратурата на РБ за местна неподсъдност на делото на Окръжен съд-Благоевград на основание чл.105 във вр. с чл.108, ал.1 от ГПК е процесуално допустимо – направено е от надлежна страна – ответник, в срока по чл.119, ал.4 от ГПК – в срока за отговор на исковата молба. По така направеното възражение до този момент липсва произнасяне от съда.

В проведеното на 19.04.2021г. открито съдебно заседание съдът е изложил мотиви защо делото не следва да бъде изпращано по подсъдност на Окръжен съд-Кюстендил. ОС-Кюстендил би бил местно компетентен по предявения иск на основание чл.108, ал.2 от ГПК, като съд, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спора, предмет на предявения иск. Възражение, че делото е местно подсъдно на ОС-Кюстендил на основание чл.118, ал.2 от ГПК, не е направено от ответника с отговора на исковата молба, нито съдът служебно е приложил цитираната разпоредба в указания в чл.119, ал.3 от ГПК срок.

При произнасянето относно подсъдността съдът е ограничен от съдържанието на възражението по чл.119, ал.3 от ГПК и не може служебно да извежда критерии за определяне на местната подсъдност, на които ответникът не се е позовал до изтичане на срока по чл.119, ал.3 от ГПК /Определение №60386/1.11.2021г. по ч.т.д.№1997/2021г. на ВКС, II т.о./.

Поради това съдът счита, че следва да се произнесе по надлежно заявеното с отговора на исковата молба възражение по чл.105 от ГПК.

Разгледано по същество, възражението е основателно. Съображенията за това са следните:

Предмет на настоящото производство е иск за непозволено увреждане по чл.49 във вр. с чл.45 във вр. с чл.52 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.105 от ГПК искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника. Разпоредбата на чл.108, ал.1 от ГПК гласи, че искове срещу юридически лица се предявяват пред съда, в чийто район се намира тяхното седалище. Прокуратурата на РБ е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище в гр.София /чл.137 от ЗСВ/, което обстоятелство с оглед цената на предявените искове обуславя местна подсъдност на делото на Софийски градски съд. Възражението, че местно компетентен да разгледа предявените искове, е съдът по седалище на ответника, е своевременно заявено от ответника в срока по чл.119, ал.4 от ГПК.

В разпоредбата на чл.115, ал.1 от ГПК е предвидена изборна местна подсъдност по дела за непозволено увреждане – по местоизвършване на деянието. Тази местна подсъдност е уредена в полза на ищеца и дава възможност на същия да избере пред кой съд да предяви иска си – пред съответния първоинстанционен съд по седалище на ответника /чл.105 от ГПК/ или пред съда по местоизвършване на деянието.

В съдебната практика се приема, че правилото на общата местна подсъдност по чл.105 от ГПК не се прилага, щом веднъж е направен избор от ищеца да предяви иска си за вреди от непозволено увреждане пред съда по местоизвършване на деликта по чл.115, ал.1 от ГПК. Следва да се има предвид, че при определяне на подсъдността по чл.115, ал.1 от ГПК от значение е местоизвършването на деянието, а не мястото, където са настъпили вредоносните последици от него. В този смисъл фактът, че твърдените вреди са настъпили за ищеца в гр.Благоевград е без значение за местната подсъдност. По настоящото дело местоизвършването на противоправните деяния, които се твърдят в исковата молба – действия и бездействия при провеждането на разследване на конкретно престъпление /извършено на територията на област Кюстендил/ от прокурори от Окръжна прокуратура-Кюстендил, обуславят подсъдност на спора по чл.115, ал.1 от ГПК на Окръжен съд-Кюстендил. Тоест в случая за ищеца е съществувала възможност да предяви иска си по местоизвършване на деянието или по седалище на ответника, но не и пред съда по своя адрес с твърдение, че там за него са настъпили вредите. В настоящия случай „избраната“ от ищеца подсъдност да предяви иска по чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД нито съвпада с посочения в исковата молба адрес/седалище на ответника, нито с местоизвършването на деянието. Общата местна подсъдност по чл.105 и чл.108, ал.1 от ГПК се дерогира само при упражнено от ищеца право по чл.115, ал.1 от ГПК. След като не се е възползвал от възможността да предяви иска си пред съда по изборната местна подсъдност, то направеното от ответника възражение за местна неподсъдност по чл.105 от ГПК е основателно. В подкрепа на горните изводи е и практиката на ВКС - Определение №190/08.04.2011г. по ч.гр.д.№47/2011г. на ВКС; Определение №350/24.06.2011г. по ч.пр.д.№325/2011г. и др.

В настоящия казус не намира приложение и особената местна подсъдност по чл.115, ал.2 от ГПК, обвързана с адреса на ищеца, тъй като не се касае за предявени искове за обезщетение по КЗ срещу посочените в нормата ответници.

Предявените искове не попадат в предметния обхват на ЗОДОВ и в частност неговия чл.2, който урежда изчерпателно и позитивно хипотезите, при осъществяването на които съдът може да присъди обезщетение по реда на специалния закон за вреди от действия на правозащитни органи, поради което неприложима за настоящото дело е подсъдността по настоящ адрес на увредения по чл.7, ал.1 от ЗОДОВ.

По изложените съображения производството по настоящото дело следва да бъде прекратено, а делото да се изпрати по компетентност на Софийски градски съд.

Водим от горното и на основание чл.118 от ГПК във вр. с чл.119, ал.4 във вр. с чл.108, ал.1 във вр. с чл.105 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по настоящото гр.д.№1444/2020г. по описа на Окръжен съд-Благоевград и **ИЗПРАЩА** същото по подсъдност на Софийски градски съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____